

ΑΞΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

(Κατὰ Βαλζάκ.)

Τὸ σύμπλεγμα τῆς Δακλιδᾶς μετὰ τοῦ Σαμψὼν καὶ τὸ τῆς ἀγρίας Ἰουδίθ, ἰδοὺ ἢ ἐξήγησις τῆς γυναικός. Ἡ Ἀρστέη κόπτει τὴν κεφαλὴν, ἢ Κακία τὰς τρίχας μόνον κόπτει τῆς κεφαλῆς!

* * Πολλάκις ἤκουσα ἀθλιὰ τινὰ ὀντάρια λυπούμενα διότι ἦσαν γυναῖκες καὶ θέλοντα νὰ ἦσαν ἄνδρες· πάντοτε τὰ ἐλεεινολόγησα. Ἐγὼ ἂν ἠδυνάμην νὰ ἐκλέξω θὰ ἐπροτίμων νὰ ἦμην γυνή. Τὶ ὠραία εὐχαριστήσεις νὰ ὀφείλῃ τις τοὺς θριαμβοῦς εἰς τὴν ἰσχύον, — εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν τὰς δίδουσι νόμοι γεγόμενοι παρ' ὀμῶν! Ἀλλ' ὅταν αἱ γυναῖκες βλέπωσιν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀνδρῶν λέγοντας καὶ πράττοντας ἀνοησίας, δὲν εἶναι ἄφατος ἠδονὴ νὰ αἰσθάνεται τις ἐν ἑαυτῷ θριαμβεύουσαν τὴν ἀδυναμίαν! Ὄταν αἱ γυναῖκες ἐπιτυγχάνωσιν, ὀφείλουσι νὰ σιωπῶσι, διότι ἄλλως κινδυνεύουσι νὰ χάσωσι τὸ κράτος τῶν. Δερόμεναι αἱ γυναῖκες ὀφείλουσι καὶ πάλιν νὰ σιωπῶσιν. Ἡ σιωπὴ τοῦ δούλου εἶναι τρομερὰ διὰ τὸν κύριον.

* * Οἱ βασιλεῖς καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες, νομίζουσιν ὅτι τὰ πάντα τοῖς ὀφείλονται.

* * Μόνον ὁ τελευταῖος ἔρωσ τῆς γυναικός ἱκανοποιεῖ τὸν πρῶτον ἔρωτα τοῦ ἀνδρός.

* * Ἐν τῇ δόξῃ ὑπάρχει τι τοσοῦτον λάμπρον καὶ ἀνδρικόν, ὥστε ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσε εἰς τὰς γυναῖκας νὰ φέρωσι τὸν στέφανον τοῦτον, ἀφίνων αὐταῖς τὸν ἔρωτα καὶ τὴν τρυφερότητα διὰ νὰ δροσίζωσι τὰ μέτωπα τὰ περιβαλλόμενα διὰ τοῦ τρομεροῦ τούτου πυρός.

* * Τοῦτο τὸ κοινὸν ἔχει ἡ γυνή μετὰ τὸν ἄγγελον, ὅτι τῇ ἀνήκουσι τὰ πάσχοντα ὄντα.

* * Ἡ μεγαλειτέρα δόξα τῆς κοινωνίας εἶναι ὅτι ἐπλασε τὴν γυναῖκα ἐκεῖ ὅπου ἡ φύσις ἐπλασε θήλειαν, ὅτι ἐπλασε τὴν διαιώνισιν τῆς ἠδονῆς ἐκεῖ ὅπου ἡ φύσις ἔθεσε τὴν διαιώνισιν τοῦ εἶδους, καὶ τέλος ὅτι ἐφεῦρε τὸν ἔρωτα, τὴν ὠραιότητα ἀνθρωπίνην θρησκείαν.

* * Ὑπάρχουσι γυναῖκες αἵτινες εἶναι διὰ τὴν ψυχὴν ὅ,τι εἶναι τὸ κλίμα τῆς Νικαίας καὶ τῆς Νεαπόλεως διὰ τοὺς φθισικοὺς.

* * Αἱ πλείσται γυναῖκες ἱππεύουσαι καλῶς ἐλαχίστην ἔχουσι τρυφερότητα. Ὡς αἱ ἀμαζόνες στεροῦνται καὶ αὐταὶ ἐνός μαστοῦ, καὶ αἱ καρδίαι τῶν τραχύνονται εἰς μέρος τι τὸ ὅποιον δὲν θέλω νὰ ὀνομάσω.

* * Ἡ λέξις τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν εἶναι ἐπίσης ἡ λέξις τῆς φρονήσεως: *Θεραπέειν ὀλας, ἀγαπᾶν μίαν.*

* * Εἶναι ἔργον καλαισθησίας νὰ σέβεται τις τὰς γυναῖκας, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦ ἡ ἡλικία αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰς κοινωνικὰς διακρίσεις χωρὶς νὰ τὰς συζητῇ.

* * Οἱ ξανθοὶ, μικροὶ, λεπτοὶ καὶ ξηροὶ ἀρέσκονται νὰ βασκνίζωσι τὰς γυναῖκας διότι δὲν δύνανται νὰ βασιλεύσωσιν εἰμὴ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν αὐτῶν πλασματῶν· ἀγαπῶσι δὲ διὰ νὰ ἔχωσι λόγον τινὰ νὰ νομιζῶσιν ἑαυτοὺς ἄνδρας. Ἡ τυραννία τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς τῆς δυνάμεώς των.

* * Ἐννοοῦμεν ἀμέσως τὸ πνεῦμα τῆς οἰκοδομητικῆς ἅμα πατήσωμεν τὸν οὐδὸν τῆς θύρας τῆς.

* * «Τὶ ἰδιαιτέρον λοιπὸν ἔχει διὰ νὰ τὴν ἀγαπῶσι τόσον; . . .» Αὐτὰ λέγουσιν ὅλοι οἱ ἄνδρες ὅσοι δὲν ἔχουσι τὸ δῶρον τοῦ ἀρέσκειν εἰς τὰς γυναῖκας.

* * Ἡ φύσις ἢ πλάττουσα τυφλοὺς ἐκ γενετῆς, δύναται νὰ πλάσῃ γυναῖκας κωφάλαλους καὶ τυφλὰς πρὸς τὸν ἔρωτα.

* * Ἴσως πρέπει νὰ γραφῇ εἰς τὸ εὐαγ-

γέλιον τῶν γυναικῶν : «Μακάριαι αἱ ἀτε-
λεῖς, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ ἔ-
ρωτος.»

* * Διὰ πολλὰς γυναικας οὐδέποτε τὸ
λεπτὸν εἶναι ἑκατομμύριον· ἐξ ἐναντίας τὸ
ἑκατομμύριον εἶναι λεπτόν.

* * Ἰπάρχουσιν ἄνθρωποι οἵτινες, εἴτε
ἀπὸ ἐγωῖσμόν, εἴτε ἀπὸ ἀδυναμίαν, οὐδέ-
ποτε ἀρνοῦνται τι εἰς γυναικας καὶ οἵτινες
τοσοῦτον αἰσχύνονται νὰ εἴπωσι : Δὲν εἴμ-
πορῶ, δὲν μοὶ ἐπιτρέπουσι τὰ μέσα μου,
δὲν ἔχω χρήματα, ὥστε καταστρέφονται.

* * Αἱ γυναῖκες εἶναι ὅ,τι ὠραῖον καὶ ἀ-
γαθὸν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι· οὐδέποτε εἶναι
ἐνοχοὶ διὰ τὰ σφάλματά των, διότι τῶν
σφαλμάτων τούτων ἡμεῖς εἴμεθα οἱ αἴτιοι.

* * Ἡ γυνὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀνδρός τὸν
ὁποῖον βαθέως μισεῖ μειδιᾷ ὡς αἱ χορευ-
τρισι ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ.

* * Ὄταν αἱ γυναῖκες μᾶς ἀγαπῶσι, μᾶς
συγχωροῦσι τὰ πάντα, καὶ αὐτὰς τὰς κα-
κίας μας· ὅταν δὲν μᾶς ἀγαπῶσι, δὲν μᾶς
συγχωροῦσι τίποτε, — οὔτε αὐτὰς τὰς ἀρε-
τάς μας.

* * Ἡ γλυκύτης καὶ ἡ ὑποταγὴ εἶναι τὰ
ἰσχυρότερα ὄπλα τῆς γυναικός.

* * Ἡ περιφρόνησις τῆς γυναικός εἶναι ἡ
πρῶτη μορφή τὴν ὁποίαν λαμβάνει τὸ μῖσος.

* * Αἱ γυναῖκες διπλὴν ἔχουσι μνήμην·
τὴν τῶν ἀγγέλων καὶ τὴν τῶν δαιμόνων.

* * Ὁ εὐήθης εἶναι ὁ συνταγματάρχης
τοῦ ἔρωτος. Διοικεῖ ὀλόκληρον σύνταγμα ἐκ
γυναικῶν.

* * Ὀλίγισται γυναῖκες εἶναι δημοκρα-
τικαί, καὶ τοῦτο διότι ὁ γυναικεῖος χαρα-
κτὴρ εἶναι φύσει δεσποτικός.

* * Αἱ γυναῖκες ἔχουσι μέσον νὰ καθι-
στῶσι τοὺς ἀνθρώπους μικροὺς, — διὰ τοῦ
μεγαλείου τῆς ἀφοσιώσεώς των.

ΠΟΙΚΙΛΑ—ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡμέραν τινὰ, ὁ Λουδοβίκος ΙΔ΄ διὰ σο-
βαρωτάτου τρόπου εἶπεν εἰς κύριον τινὰ τῆς
αὐλῆς του τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν φιλο-
δοξίαν «Ἡξεύρετε Ἰσπανικά; — Ὁχι, μεγα-
λειότατε. — Τόσον τὸ χειρότερον. Ὁ κύριος
ἐσκέφθη ὅτι ἂν ἐκμάθη ταχέως τὴν Ἰσπα-
νικὴν ἤθελε διορισθῆ πρέσβυς ἐν Ἰσπανίᾳ·
ἐφρόντισε λοιπὸν δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ
τὴν ἐξέμαθεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου. Πα-
ρουσιασθεῖς τότε ἐνώπιον τοῦ μονάρχου·
«Μεγαλειότατε, τῷ λέγει, ἔμαθον τὴν Ἰσ-
πανικὴν. — Τὴν γνωρίζετε τόσον καλῶς ὥ-
στε νὰ δύνασθε νὰ ὁμιλήσετε καὶ με αὐ-
τοὺς τοὺς Ἰσπανοὺς; — Μάλιστα, μεγα-
λειότατε. — Σᾶς συγχαίρω, διότι δύνασθε
τώρα νὰ ἀναγνώσετε τὸν Δὸν Κισώτ ἐν
πρωτοτύπῳ.

Ἡμέραν τινὰ ὁ περίφημος Ἰωάννης Βάρτ,
ἐλθὼν εἰς Βερσαλλίας μετὰ τοῦ ἱππότου
Φορβὲν, ἐκάπνιζε τὴν καπνοσύριγγά του εἰς
τὸ κοίλωμα ἐνὸς ἀνοικτοῦ παραθύρου. Ὁ
Λουδοβίκος ΙΔ΄ στέλλει νὰ τὸν ζητήσῃ· ἰδὼν
δὲ αὐτὸν εἰς τὸ παράθυρον τῷ λέγει: Ἰωάννη
Βάρτ, αὐτὴν τὴν στιγμὴν σᾶς διώρισα ὑπο-
ναύαρχον. — Ἐκάματε πολὺ καλὰ, μεγα-
λειότατε, ἀπεκρίθη στρέφων τὴν πίπαν
του. Αὕτη ἡ ἀπάντησις ἐπροξένησε μεγάλ-
ον γέλωτα εἰς τοὺς παρευρεθέντας θεσοθή-
ρας καὶ λοιποὺς αὐλικοὺς οἵτινες καὶ κα-
τηγόρουν τὸ Ἰωάννην Βάρτ διὰ τὴν τοιαύ-
την ἀπότομον ἀπάντησίν του. — Ἀπατα-
σθε, Κύριοι, τοῖς λέγει σοβαρῶς ὁ βασιλεὺς
ἡ ἀπάντησις του εἶναι ἀπάντησις ἀνθρώπου
ὅστις ἠξεύρει τί ἀξίζει καὶ ὅστις θέλει μοὶ
δώσει τάχιστα νέα δείγματα τῆς ἱκανότη-
τός του. Τὰ συμβεβηκότα δὲν διέψευσαν
τοὺς λόγους τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ΄.

Ὁ Κατινάτος πληγωθεὶς εἰς μάχην τινὰ
ἔμενε πεισματωδῶς εἰς τὸ πεδίον τῆς μά-
χης καὶ ἐζήτηε νὰ συναθροίσῃ τὰ διασκορ-
πισθέντα σώματα. — Ποῦ θέλετε νὰ ὑπά-
γωμεν, τοῦ λέγει ἀξιωματικός τις, ὁ θά-
νατος εἶναι ἐνώπιόν μας. — Καὶ τὸ αἶσχος
ἔπισθεν, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος.